

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" - www.molitvenici.net

MOLITVA SPAŠAVA

Djevojčica Slavica živjela kao jedno od šestero djece u obitelji.

Ostavši bez majke, rano su shvatili svu prazninu i bol koju nosi

smrt najbliže osobe.

U svojoj maloj glavi Slavica nije mogla shvatiti zašto je dragi Bog

uzeo baš njihovu mamu, jer i inače su živjeli teško. U svojoj patnji

i neznanju krivila je Boga za sve probleme. Život je tekao dalje,

godine su se nizale...

Slavica se udaje. Ni tu ne prestaju njezini problemi. Postoji nedostatak ljubavi, one ljubavi za kojom je negdje u podsvijesti žudjela, tražila je, znajući da postoji, samo što je nikako nije mogla pronaći.

Rodila je dvije kćeri. Živjela za njih. Gledala je kako rastu, kako stasaju u zrele mlade djevojke i bila sretna zbog njih. Međutim, dogodilo se ono što ni jedna majka ne bi poželjela za svoje dijete. Prvo se od epilepsije razboljela jedna kći, a godinu dana kasnije od depresije je oboljela druga kći.

Slavica je tada potonula do dna. Zbog djece je često bila na

koljenima, počela je moliti, tražiti, kucati, razgovarati...

Nije to bio razgovor sebi u bradu, bio je to razgovor s Bogom!

Ona je govorila, na pladnju ljubavi svoga srca iznijela Gospodinu

svoje brige i probleme. Nije ju prekidao, slušao je, a ona mu je

svakog dana imala još nešto za reći, jednu novu molitvu istkanu iz

srca.

Tražila je ozdravljenje za svoje bolesne kćeri, put kojim bi vesele,

zdrave i sretne zakoračile u život. Dragi Bog čuo je njezine

molitve, vratio zdravlje njenim kćerima, umirio majčino bolno srce.

Moleći svog najdražeg prijatelja, svog Boga, dobila je dar vjere, jer

u svakoj molitvi dogodio se susret sa živim Bogom. Molitva je i

danas njezina snaga. Naučila je kako se lako može nositi i najteži

križ ako ga Isus daje, jer taj križ nikada ne može biti teži od

krhkih ramena na kojima se nosi.

Biblija se u njenim rukama sama otvara, jer bezbroj je puta tražila

sebe i druge na njezinim stranicama, iznova se rađala spoznavši

Božju riječ, spremno koračajući njegovim putovima.

Pružila je ruku svom Bogu, svom Spasitelju, da je vodi kroz život.

Spremna je slijediti onoga u čijim je ranama ostavila svoje. Preko

noći je odbacila svoj najveći porok – cigarete.

O, Bože, oprosti svima koje sam i nehotice

povrijedila!

Oprosti i onima koji su svjesno ili nesvjesno

povrijedili mene!

Moj dobri Bože, pomogni svima da te pronađu,

da se susretnu s tobom u svakodnevnim

molitvama...

Useli se u sva prazna i tužna srca, ispuni ih

svojom ljubavlju, jer ti si Ljubav!

Ove Slavičine molitve izlaze svakodnevno iz njezina srca. Sretna je

jer dobro zna da u svom životu ima najdražeg prijatelja, živog

Boga, koji uvijek nosi nadu, ozdravljenje, radost, sreću...

(S. K.)

- **Poziv svih ljudi jest spasenje.**

- **Samo onaj koji moli upravlja svoj život**

svome konačnom cilju.

- **Samo onaj koji moli sposoban je za obraćenje.**

- **Samo onaj koji moli ima sigurnost**

da je Bog uz njega.

- Samo onaj koji moli prima od Boga

milost spasenja.

- Molitva je prije svega pripravljanje sebe za Božje

djelovanje. Kad dragog gosta želimo dočekati štošta

pripravljamo. Nije nam teško ostaviti svoje poslove i

odvojiti vrijeme. Tako je s Bogom. Moramo „imati

vremena“ – odvojiti neko vrijeme za molitvu. Molitvenik

nam može biti od pomoći da pripravimo „dobrodošlicu“

Bogu. On će nam donijeti rješenje mnogih problema, svoj

mir i blagoslov.